

8. Kravchuk, V. M. & Stashkiy, N. M. (2019). Reputatsiia suddi yak peredumova formuvannia povahy do sudu [The judge's reputation as a prerequisite for the formation of respect for the court]. *Porivnialno-analitychne pravo - Comparative and analytical law*, 5, 34-37 [in Ukrainian]
9. Mamchenko, N. (2022). Suddi-influensery ne maiut samovyrazhatysia u sotsmerezkhakh na shkodu avtorytetu sudovoi vlady, — Vysnovok KRIeS [Judges-influencers should not express themselves in social networks to the detriment of the authority of the judiciary, — Conclusion of the CCJE]. *Sudovo-yurydychna hazeta*. 16 hrudnia 2022 roku - *Judicial and legal newspaper*. December 16, 2022. Retrieved from <https://sud.ua/uk/news/publication/256843-sudi-inflyuensery-ne-dolzhy-samovyrazhatsya-v-sotssetyakh-v-uscherb-avtoritetu-sudebnoy-vlasti-zaklyuchenie-kses> [in Ukrainian]
10. Kodeks suddivskoi etyky: zatverdzhenyi XI chervovym zizdom suddiv Ukrainy 22.02.2013 [Code of judicial ethics: approved by the XI Regular Congress of Judges of Ukraine on February 22, 2013]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0001415-13#n4> [in Ukrainian]
11. Boka, H. 29-richna "Svitska levycia" zi Lvova zalyshylasia bez suddivskoho krisla cherez vidverti foto [The 29-year-old "Socialite" from Lviv was left without a judge's seat because of candid photos]. *TSN*. 17.12.15. Retrieved from <https://tsn.ua/ukrayina/29-richna-svitska-levycya-zi-lvova-zalishilysya-bez-suddivskogo-krisla-cherez-vidverti-foto-556250.html> [in Ukrainian]
12. Zhyttia suddi naspravdi: ukrainka vede pryholomshlyvyi bloh pro svoiu robotu [The real life of a judge: a Ukrainian woman keeps a stunning blog about her work]. *24 kanal - Channel 24*. June 21, 2019. Retrieved from https://24tv.ua/zhyttya_suddi_naspravdi_ukrayinka_vede_prygolomshlyviy_blog_pro_svoyu_robotu_n1169480 [in Ukrainian]
13. Kravchuk, V.M. (2023). Aktyvnist suddiv v sotsmerezkhakh: ryzyky i rekomendatsii [Activity of judges in social networks: risks and recommendations]. *Ukraina v umovakh reformuvannia pravovoi systemy: suchasni realii ta mizhnarodnyi dosvid - Ukraine in the conditions of reforming the legal system: modern realities and international experience: Materialy VII mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii*. Proceedings of the VII International Scientific and Practical Conference. (90-93). Ternopil: ZUNU [in Ukrainian]

Стаття надійшла до редакції: 2.11.2023

УДК 347.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2024-16-227-231

Кучерявий Петро Йосипович,
аспірант Національної академії
Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького
kuceravijpetro216@gmail.com
ORCID ID: 0009-0002-4247-9649

ПРАВОВИЙ СТАТУС ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Дана стаття присвячена розгляду питання про окремі елементи адміністративно-правового статусу органів прокуратури в Україні. Окреслено проблематику теми, а також те, що на даному етапі суспільного розвитку адміністративно-правовий статус прокуратури визначений не зовсім вдало. Така проблематика пов'язана з тим, що прокуратура не позначена як правоохоронний орган або орган правопорядку; спрямування діяльності прокуратури на захист прав і свобод людини є однією з обов'язкових ознак "правоохоронної діяльності"; спрямування діяльності прокуратури на захист загальних інтересів суспільства та держави не є характерною ознакою ані правоохоронної діяльності, ані діяльності з охорони правопорядку, оскільки це є ознакою будь-якого органу державної влади, незалежно від гілки влади, до якої належить такий орган; зазначення про чітку кореляцію діяльності прокуратури з функціями, визначеними у Конституції України, робить її ближчою до конституційного терміну "органи правопорядку". До 2016 року існувала ситуація, яка вказувала на особливий правовий статус прокуратури, адже він визначався на рівні основного закону, що говорить про ключову роль такого органу серед органів публічного сектору; особливий захист з боку держави прокурорів, оскільки забезпечення функціонування кримінальної юстиції покладалося саме на прокурорів; на особливості правового статусу також вказував і той факт, що зміна призначення прокуратури як органу державної влади, виконання її функцій будь-яким іншим органом забороняється. Після конституційної реформи 2016 року прокуратура була включена до системи органів правосуддя. Поряд з цим до сих пір за прокуратурою залишається статус правоохоронного органу. Така двоякість правового статусу говорить про нерозуміння природи органів прокуратури. Спираючись на наведені нами аргументи, прокуратура є органом системи органів правосуддя та в найближчому майбутньому має бути подолана двоякість природи цього державного органу, адже від правильного розуміння сутності та природи агентів держави залежить ефективність виконання ними їхніх функцій та повноважень.

Ключові слова: органи прокуратури, адміністративно-правовий статус, правоохоронні органи, органи правопорядку, органи правосуддя.

Kucheriavyi P. LEGAL STATUS OF PROSECUTION BODIES IN THE SYSTEM OF STATE AUTHORITY BODIES

This article is devoted to consideration of the issue of separate elements of the administrative and legal status of prosecutor's offices in Ukraine. The problem of the topic is outlined, as well as the fact that at this stage of social development, the administrative and legal status of the prosecutor's office is not quite well defined. Such problems are related to the fact that the prosecutor's office is not designated as a law enforcement or law enforcement agency; directing the activities of the prosecutor's office to protect human rights and freedoms is one of the mandatory features of "law enforcement activity"; directing the activities of the prosecutor's office to protect the general interests of society and the state is not a characteristic feature of either law enforcement activities or law enforcement activities, as it is a feature of any state authority, regardless of the branch of government to which such an authority belongs; the indication of a clear correlation of the activities of the prosecutor's office with the functions defined in the Constitution of Ukraine makes it closer to the constitutional term "law enforcement agencies".

Until 2016, there was a situation that indicated the special legal status of the prosecutor's office, because it was determined at the level of the main law, which speaks of the key role of such a body among public sector bodies; special protection by the state of prosecutors, since ensuring the functioning of criminal justice relied on prosecutors; the peculiarity of the legal status was also indicated by the fact that changing the appointment of the prosecutor's office as a body of state power, the performance of its functions by any other body is prohibited. After the constitutional reform of 2016, the prosecutor's office was included in the system of justice bodies. Along with this, the prosecutor's office still has the status of a law enforcement agency. This duality of legal status indicates a misunderstanding of the nature of the prosecutor's office. Based on the arguments presented by us, the prosecutor's office is a body of the justice system, and in the near future the duality of the nature of this state body must be overcome, because the effectiveness of their performance of their functions and powers depends on a correct understanding of the essence and nature of state agents.

Key words: prosecutor's office, administrative and legal status, law enforcement agencies, law enforcement agencies, justice agencies.

Постановка проблеми. В світлі подій, що відбуваються в Україні та світі загалом, перед органами державної влади нашої країни постають все нові та зумовлені вимогами часу завдання та проблеми, від вирішення яких залежить збереження існуючого правопорядку, а також розвиток держави. Курс останньої у напрямку здобуття членства у Європейському Союзі, НАТО передбачає проведення цілої низки реформ, які повністю змінять підхід до забезпечення прав та свобод людини і громадянина. Такі реформи стосуються в тому числі і реформування органів прокуратури.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням дослідження проблеми статусу органів прокуратури займалися Н.Осипов, В.Воднік, Г.Клімов, Н.Осипова, Ю.Сурмін, В.Бакуменко, А.Михненко, Ю.Ковбасюк, В.Трошинський, Л. Бородич, С.Кондраков, Ю. Грошевий, В.Долежан, В. Зеленецький, П.Каркач, М. Косюта, А. Ліннік, О. Михайленко, М. Мичко, М. Руденко, В.Сухонос, В. Тацій та багато інших. Воднораз, окремі питання все ж залишились не до кінця дослідженими та у зв'язку із динамічністю законодавства потребують вивчення та аналізу.

Мета статті – дослідити особливості правового статусу органів прокуратури в системі органів державної влади.

Виклад основного матеріалу дослідження. Не заперечується той факт, що на даному етапі суспільного розвитку адміністративно-правовий статус прокуратури визначений не зовсім вдало. Так, Закон України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII визначає, що Прокуратура України є єдиною системою, яка відповідно до цього Закону виконує функції, визначені Конституцією України, з метою захисту прав і свобод громадян, а також загальних інтересів суспільства та держави [1]. З цього визначення можна виокремити декілька чітких нормативних позицій:

- прокуратура не позначена як правоохоронний орган або орган правопорядку;
- спрямування діяльності прокуратури на захист прав і свобод людини є однією з обов'язкових ознак "правоохоронної діяльності";
- спрямування діяльності прокуратури на захист загальних інтересів суспільства та держави не є характерною ознакою ані правоохоронної діяльності, ані діяльності з охорони правопорядку, оскільки це є ознакою будь-якого органу державної влади, незалежно від гілки влади, до якої належить такий орган;
- зазначення про чітку кореляцію діяльності прокуратури з функціями, визначеними у Конституції України, робить її ближчою до конституційного терміну «органи правопорядку» [2, С. 45]. Однак варто відзначити, що наразі Конституція України використовує обидва терміни: «правоохоронні органи» у статті 17 та «органи правопорядку» у статті 131-1 [3]. Згідно статті 25 Закону України «Про прокуратуру» прокурори координують діяльність правоохоронних органів (а не органів правопорядку) відповідного рівня у сфері протидії злочинності [1].

Трішки світла на адміністративно-правовий статус прокуратури проливала наявність в Основному законі України розділу VII «Прокуратура», який говорив, що Конституція України встановлює вичерпний перелік повноважень прокуратури та визначає характер її діяльності, забезпечуючи тим самим стабільність і безперервність її функціонування. Це гарантує, що основне призначення прокуратури не може бути змінене, а її повноваження не можуть бути дубльовані іншими державними органами. Інакше це може призвести до зміни конституційно визначеного механізму функціонування державної влади або вплинути на обсяг конституційних повноважень окремих органів. Відповідно до частини другої статті 131-1 та пункту 14 частини першої статті 92 Конституції України, законодавчий орган визначає лише організацію та порядок діяльності прокуратури. Таким чином, повноваження прокуратури, включаючи представництво інтересів

держави в суді, закріплені Основним Законом України, не можуть бути передані іншим державним органам законом [4]. У зв'язку з цим, наведене дозволяло зробити висновок про особливий правовий статус прокуратури, адже він визначався на рівні основного закону, що говорить про ключову роль такого органу серед органів публічного сектору; особливий захист з боку держави прокурорів, оскільки забезпечення функціонування кримінальної юстиції покладалося саме на прокурорів; на особливість правового статусу також вказував і той факт, що зміна призначення прокуратури як органу державної влади, виконання її функцій будь-яким іншим органом забороняється. Така ситуація проіснувала до 2016 року, коли законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 02.06.2016 № 1401-VIII було внесено зміни до Конституції України та виключено розділ VII «Прокуратура», у зв'язку з чим основним законодавчим актом, який визначає правовий статус прокуратури в Україні є закон України «Про прокуратуру». Ці зміни також і спровокували зміну такого статусу та позбавили прокуратуру особливого правового становища в системі органів публічного сектору. Варто серед іншого підкреслити, що одним із найвагоміших наслідків конституційної реформи 2016 року стосовно організації державної влади в Україні є те, що з набранням чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 2 червня 2016 року № 1401-VIII інститут прокуратури втратив відокремлений статус у структурі державної влади. Згідно з новим українським конституційним правопорядком, прокуратура, яка виконує функцію кримінального переслідування, інтегрована в загальну систему правосуддя. Це, зокрема, підтверджується статтею 131-1 Конституції України [5]. Таким чином, у 2016 році Україна отримала ще один орган системи правосуддя. Проте нове місце прокуратури в системі державної влади України визначається не лише структурним положенням статті 131-1 Конституції України. Її належність до системи правосуддя також підтверджується положенням Конституції, яке передбачає, що саме в рамках системи правосуддя створюються та функціонують органи й установи, відповідальні за добір, професійну підготовку, оцінювання та розгляд справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів і прокурорів (частина десята статті 131). На новий статус прокуратури як органу в системі органів правосуддя вказує і той факт, що у наукових колах стали порівнювати професії суддів та прокурорів. Така подібність професії прокурора до професії судді передбачає впровадження аналогічних механізмів та процедур у питаннях професійної підготовки, оцінювання, призначення, кар'єрного зростання, дисциплінарної відповідальності та звільнення прокурорів. У цьому контексті Венеційська Комісія зазначила: «Очевидно, що система, в якій прокурори діють відповідно до найвищих стандартів доброчесності та безсторонності, нарівні із судьями, забезпечує кращий захист прав людини порівняно з системою, яка покладається виключно на суддів» (Доповідь про європейські стандарти щодо незалежності судової системи: частина II – служба обвинувачення, CDL-AD(2010)040, § 19) [6]. З цієї точки зору дуже цікавим та підтверджуючим нашу теорію є Рішення Конституційного Суду України від 1 березня 2023 року № 1-р(П)/2023 у справі за конституційною скаргою Василенка Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 6 розділу II «Прикінцеві і перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури» (щодо гарантій незалежності прокурора)», в якому вказано, що з огляду на сучасне інституційне місце прокуратури в загальній системі правосуддя та роль прокурора в механізмі захисту конституційних прав і свобод громадян, Конституційний Суд України вважає, що дії та рішення законодавчої влади мають відповідати конституційним принципам, зокрема принципу поділу державної влади. Отже, Верховна Рада України може втручатися в організацію та діяльність органів і посадових осіб системи правосуддя лише на підставі, у межах повноважень та в спосіб, що визначені Конституцією України, з урахуванням необхідності забезпечення незалежності прокурора, яка є однією з гарантій неупередженого та ефективного виконання ним своїх обов'язків. Оскільки Конституція України не надає Верховній Раді України повноважень ухвалювати правозастосовні акти щодо звільнення Василенка С.М., іншого конкретного прокурора чи всіх прокурорів з посад, зокрема шляхом персонального попередження прокурора законом про можливе майбутнє звільнення, є підстави вважати, що оспорюваний припис Закону № 113 був ухвалений Верховною Радою України за межами її конституційних повноважень [7].

Поряд з цим окремі науковці дотримуються позиції, що прокуратура є саме правоохоронним органом, а не органом системи правосуддя. Так, А. Комзюк стверджує, що зі змісту законодавчо закріплених функцій прокуратури очевидно, що її правоохоронна діяльність охоплює всі сфери державного управління та суспільного життя [8].

Прокуратура української системи правосуддя дійсно відіграє ключову роль у забезпеченні законності і правопорядку, а також у боротьбі зі злочинністю та корупцією. Її роль закріплена як у Конституції України, так і в законодавчих актах, зокрема в Законі «Про прокуратуру» та Кримінальному процесуальному кодексі України.

Прокуратура має функціональні повноваження, які дозволяють їй вживати заходів з боротьби зі злочинністю через прокурорський нагляд. Це означає, що прокуратура має право перевіряти діяльність інших органів влади та правоохоронних органів на предмет додержання законності, а в разі виявлення порушень вживати відповідні заходи, включаючи порушення справ у суді. З іншого боку, на прокуратуру також покладається роль координатора діяльності правоохоронних органів. Це означає, що прокуратура співпрацює з іншими правоохоронними органами, такими як поліція та служба безпеки, для координації

їхньої діяльності у сфері боротьби зі злочинністю та корупцією. Такий підхід сприяє ефективній та координованій роботі всіх органів, що займаються правопорядком. У результаті цієї подвійної ролі, прокуратура займає важливе місце серед правоохоронних органів в Україні, сприяючи забезпеченню законності, боротьбі зі злочинністю та корупцією, а також забезпеченню координації діяльності інших правоохоронних органів [9].

Органи прокуратури дійсно мають важливу роль у виконанні завдань і здійсненні функцій, покладених на прокуратуру. Їх структура та система спроектовані таким чином, щоб забезпечити ефективний вплив на забезпечення законності, правопорядку, прав і законних інтересів громадян на всій території України та у всіх сферах соціальних відносин, що регулюються законами. Органи прокуратури має свою компетенцію та виконує визначені функції відповідно до закону. Це може включати проведення слідства у кримінальних справах, представництво інтересів держави у судах, здійснення нагляду за додержанням законності в діяльності інших органів влади та правоохоронних органів, а також інші повноваження, які випливають з закону. Завдяки такій системі організації та розподілу функцій прокуратура може ефективно впливати на різні аспекти суспільного життя, забезпечуючи дотримання законності та захист прав і свобод громадян. Вона має можливість втручатися у справи, де порушуються закони, та вживати відповідних заходів для відновлення правопорядку та захисту інтересів громадян [10, с. 29]. І.Малига стверджує, що проаналізувавши Конституцію України та закон України «Про прокуратуру», можна з певністю говорити, що прокуратура належить до правоохоронних органів [11]. Крім того, закон України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» наводить перелік правоохоронних органів, серед яких є і прокуратура, зокрема: «правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції» [12].

Висновки. Таким чином, на даний момент дискусійним залишається питання статусу органів прокуратури в системі органів державної влади. В той же час, законодавцю необхідно привести у відповідність між собою законодавчі акти, що регулюють діяльність прокуратури, та чітко вибрати шлях розвитку, яким має йти прокуратура. На нашу думку, спираючись на наведені нами аргументи, прокуратура є органом системи органів правосуддя та в найближчому майбутньому має бути подолана дwoякість природи цього державного органу, адже від правильного розуміння сутності та природи агентів держави залежить ефективність виконання ними їхніх функцій та повноважень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про прокуратуру : Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18/print>
2. Демків Д. М. Адміністративно-правове забезпечення взаємодії спеціалізованої антикорупційної прокуратури з іншими правоохоронними органами: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Тернопіль. 2019. 252 с.
3. Конституція України. Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1996. № 30. ст. 141
4. Рішення Конституційного Суду України (Другий сенат) у справі за конституційною скаргою акціонерного товариства «Запорізький завод феросплавів» щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 13 частини першої статті 17 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 5 червня 2019 року № 4-р(П)/2019.
5. Рішення Конституційного Суду України (Другий сенат) у справі за конституційною скаргою громадянки України Левченко Ольги Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису пункту 5 розділу III «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 2 березня 2015 року № 213-VIII від 18 червня 2020 року № 5-р(П)/2020.
6. Інтернет ресурс. URL: <https://court.gov.ua/inshe/mss/>
7. Рішення Конституційного Суду України від 1 березня 2023 року № 1-р(П)/2023 у справі за конституційною скаргою Василенка Сергія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 6 розділу II «Прикінцеві і перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури» (щодо гарантій незалежності прокурора).
8. Комзюк А. Т. Місце органів прокуратури України в сучасній системі гілок влади. *Форум права*. 2013. № 2. С. 230–234. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2013_2_35.pdf
9. Інтернет ресурс. URL: https://ifr.gp.gov.ua/ua/materials.html?_m=publications&_t=rec&id=92182
10. Прокуратура України: навчальний посібник для ВНЗ. Бесчастний В. М., Мичко М. І., Філов О. В. та ін. Знання, 2010. 446 с.

11. Малига І. В. Місце органів прокуратури України в сучасній системі гілок влади. URL: <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/http://dspace.puet.edu.ua/bitstream/123456789/9770/1/%D0%9C%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B3%D0%B0%20%D0%86.%D0%92..pdf>

12. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів. Закон України від 23.12.1993 № 3781-ХІІ. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 1994. № 11. ст.50.

REFERENCES:

1. *Zakon Ukrainy Pro prokuraturu : pryiniaty 14 zhovtnia 2014 roku № 1697-VII [Law of Ukraine On the Prosecutor's Office adopted on October 14, 2014, No. 1697-VII]*. Retrieved from: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18/print> [in Ukrainian]

2. Demkiv, D. M. (2019). *Administratyvno-pravove zabezpechennia vzaiemodii spetsializovanoi antykoruptsiinoi prokuratury z inshymu pravookhoronnyomu orhanamy [Administrative and legal support for interaction of the specialized anti-corruption prosecutor's office with other law enforcement agencies]*. Candidate's thesis. Ternopil [in Ukrainian]

3. *Konstytutsiia Ukrainy [Constitution of Ukraine] (1996, June 28)*. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 30, 141 [in Ukrainian]

4. *Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy (Druhyi senat) u spravi za konstytutsiinou skarhoiu aktsionernoho tovarystva «Zaporizkyi zavod ferosplaviv» shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) polozhennia punktu 13 chastyny pershoi statti 17 Zakonu Ukrainy «Pro Natsionalne antykoruptsiine biuro Ukrainy» pryiniatie 5 chervnia 2019 roku № 4-r(II)/2019 [Decision of the Constitutional Court of Ukraine (Second Senate) in the case on the constitutional complaint of the Zaporizhzhya Ferroalloy Plant Joint Stock Company regarding the compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of the provision of paragraph 13 of part one of Article 17 of the Law of Ukraine «On the National Anti-Corruption Bureau of Ukraine» dated June 5, 2019 No. 4-p(II)/2019]* [in Ukrainian]

5. *Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy (Druhyi senat) u spravi za konstytutsiinou skarhoiu hromadianky Ukrainy Levchenko Olhy Mykolaivny shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) prypysu punktu 5 rozdilii III «Prykintsevi polozhennia» Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo pensiinoho zabezpechennia» pryiniatie 2 bereznia 2015 roku № 213–VIII [Decision of the Constitutional Court of Ukraine (Second Senate) in the case on the constitutional complaint of the citizen of Ukraine Olha Mykolaivna Levchenko on the compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of the prescription of paragraph 5 of Section III «Final Provisions» of the Law of Ukraine «On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine on Pension Provision» of March 2, 2015 No. 213-VIII dated June 18, 2020, No. 5-p(II)/2020]* [in Ukrainian]

6. *Internet resurs*. Retrieved from: <https://court.gov.ua/inshe/mss/> [in Ukrainian]

7. *Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy pryiniatie 1 bereznia 2023 roku № 1-r(II)/2023 u spravi za konstytutsiinou skarhoiu Vasylenka Serhiiia Mykolaiovycha shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) punktu 6 rozdilii II «Prykintsevi i perekhidni polozhennia» Zakonu Ukrainy «Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo pershocherhovoykh zakhodiv iz reformy orhaniv prokuratury» (shchodo harantii nezalezhnosti prokurora) [Decision of the Constitutional Court of Ukraine dated March 1, 2023 No. 1-p(II)/2023 in the case on the constitutional complaint of Serhii Mykolaiovych Vasylenko on the compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of paragraph 6 of Section II «Final and Transitional Provisions» of the Law of Ukraine "On Amendments to Certain Legislative Acts of Ukraine on Priority Measures for the Reform of the Prosecution Service» (regarding guarantees of the prosecutor's independence)].* [in Ukrainian].

8. Komziuk, A. T. (2013). *Mistse orhaniv prokuratury Ukrainy v suchasni systemi hilok vlady [The Place of the Prosecutor's Office of Ukraine in the Modern System of Branches of Government]*. *Forum prava - Law forum*, 2, 230-234. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2013_2_35.pdf [in Ukrainian]

9. *Internet resurs*. Retrieved from https://ifr.gp.gov.ua/ua/materials.html?_m=publications&_t=rec&id=92182 [in Ukrainian]

10. Beschastnyi, V. M., Mychko, M. I. & Filov, O. V. ta in. (2010). *Prokuratura Ukrainy : navchalnyi posibnyk dlia VNZ [The Prosecutor's Office of Ukraine: a textbook for universities]*. Kyiv: Znannia [in Ukrainian]

11. Malyha, I. V. *Mistse orhaniv prokuratury ukrainy v suchasni systemi hilok vlady [The place of the prosecutor's office in the modern system of branches of government]*. Retrieved from <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/http://dspace.puet.edu.ua/bitstream/123456789/9770/1/%D0%9C%D0%B0%D0%BB%D0%B8%D0%B3%D0%B0%20%D0%86.%D0%92..pdf> [in Ukrainian]

12. *Zakon Ukrainy Pro derzhavnyi zakhyst pratsivnykiv sudu i pravookhoronnykh orhaniv: pryiniaty 23 hrud. 1993 roku № 3781-XII [Law of Ukraine On State Protection of Judicial and Law Enforcement Officers adopted December 23 1993, No. 3781-XII]*. (1994). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy - Information of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 11, 50 [in Ukrainian]

Стаття надійшла до редакції 12.05.2024